

Remy Bombeke

Geboren op 10-12-1905 te Uitbergen

Overleden op 06-09-1989 te Wetteren

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Wij zullen zijn naam met eerbied noemen,
nu hij neerdaalt in het graf en Gods
goedheid altijd roemen die ons zulke
vader gaf.

AANDENKEN AAN DE HEER

Remy BOMBEKE

Echtgenoot van mevrouw
Octavie Van den Bogaert

Geboren te Uitbergen op 10 december
1905 en naar het eeuwig leven overge-
gaan in het Emmanuel Ziekenhuis te
Wetteren op 6 september 1989

De families: Bombeke, Van den Bogaert,
Van Malderen en Van Caelenbergh
**danken U voor deelname in de rouw en
gebeden**

Als het zaad sterft brengt het nieuwe vruchten
voort.
Denkend aan een leven dat voorbij is roept heel
wat herinneringen op. Zeker als we dan mogen
terugdenken aan een mens die door en door
verbonden met de natuur heeft geleefd, gewerkt
en is gestorven.

Kinderen en kleinkinderen moeten ver in hun
gedachten zoeken om een moment te vinden dat
hij wrevelig was en zich kwaad maakte. Velen
kunnen getuigen dat hij steeds bereid was om
hulp te bieden waar het nodig was. Steeds weer
kwam die rust terug die elk gemoed bedaarde en
een oplossing kon bieden. Hij was te zeer realis-
tisch om angst te kennen voor het hedendaagse
leven.

Na een leven van intense arbeid en zorg voor
een gezin kon hij genieten van een meer dan
wilverdiende rust. De aarde die hij bewerkt had
mocht overgaan in jongere handen, nieuwe
krachten. Hij kon afstand doen, moeilijk, maar
wou niet overheersen, niet domineren, dat paste
niet bij zijn levensvisie.

Een mooie oude man... nog steeds was hij
geliefd bij velen. Dikwijls kon men luisteren naar
zijn eenvoudig geformuleerde mening. Het idee
alleen al dat hij oud en wijs was, veel had
meegemaakt in zijn leven en eerlijk was dwong
respect af. Hij behandelde de mensen zoals hij
zijn grond bewerkte. Met zorg, zonder overdaad
en steeds denkend aan alle factoren die het
resultaat zouden beïnvloeden. Zo ook maakte hij
het mogelijk dat zijn vrouw, zijn kinderen en zijn
kleinkinderen echt van hem hielden. Hij stond
open voor hun vriendschap en liefde zoals de
aarde open staat voor de werkende hand van de
boer.

*In mijn ijver voor mijn gezin heb ik geprobeerd
me waar te maken als een echte goede vader.
Mijn ijver heeft zich meester van mij gemaakt en
mee op sleeptouw genomen. Bedankt, vrouw en
kinderen omdat ik helpen mocht.*

*Ik heb het goed gehad bij jullie. In mijn heengaan
denk ik met veel vreugde aan mijn kleinkinderen,
wiens namen ik nooit vergeten zal.*

*Mijn werk is deelgenoot van mij geweest, heel
mijn leven lang. Het was mijn deelgenoot totdat
ik het aardse wisselde met het eeuwigdurende.*